

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranțate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULŪ XLVIII.

Nr. 48.

Vineri, 1 (13) Martie

1885.

BrașovŪ, 28 Febr. (12 Martie) 1885.

DămŪ locŪ ađi în fruntea ȡiarului următorei sciri durerose, ce ne sosesc din ArdélŪ, anunțându-ne victoria terorismului și a despotismului pe tótă linia.

VomŪ reveni asupra acestei nenorociri, ce ne-a ajunsŪ. Epoca e mare și gravă, dér durere! ómenii noștri suntŪ micŪ, așa de micŪ încâtŪ chiar și unŪ Trefort se pótē jucă cu ei, ca cu nisce păpuși!

Cetatea de baltă, în 2 Martie.

În ȡiua de 28 Februarie n. a. c. a fostŪ a se cãnta în biserica nótă gr. cat. unŪ parastasŪ întru amintirea ne-uitărilor martiri din 1784—85 și atunci se și cãnta, dacă Escelența Sa părintele MitropolitŪ Dr. IoanŪ Vancea prin circularulŪ sŪu cu data 25 Februarie Nro. 595 — (manuscrisŪ) — *nu ar fi interȡisŪ* nu numai ținerea parastasului, ci și celebrarea Sfintei liturghii și a orŪ-ce rugăciuni în aceea ȡi, și acēsta pentru ca preoții ca și în alte Sãmbete din paresimi nu cumva celebrândŪ St. liturghia și rugându-se tatălui cerscŪ sŪ comită unŪ actŪ anti-patrioticŪ. PoporulŪ a fostŪ avisatŪ despre ținerea parastasului pe ȡiua de 28 FaurŪ, din care causă s'a și prezentatŪ la biserică în numărŪ considerabilŪ, și preotulŪ primindŪ cercularulŪ interȡicțorŪ sŪra în ajunulŪ ȡilei de 28 FaurŪ, apoi numai dimineța în Sf. biserică a pututŪ face cunoscutŪ poporului interȡicțarea ținerei parastasului.

Parastasele întru pomenirea martirilor noștri din 1784—85.

Cetatea-de-Baltă, 2 Martie 1885.

Eri, în biserica gr. cat. a Cetății de baltă — după finirea sf. liturghii, poporulŪ de ambele confesiuni române: gr. cat. și gr. or. a îngemănatŪ, și a înălțatŪ douē rugăciuni, cãtră tronulŪ părintelui de susŪ pentru sufletele marilorŪ mucenici ai scumpei și dulci nótre națiuni române: „Horia Ursu Nicola, Orga Ioan Cloșca și George CrișanŪ, cari la 1785 pentru libertatea neamului lorŪ și-au versatŪ sãngele pe eșafodŪ pentru libertatea poporului românŪ.

După rugăciunea primă s'a cãntatŪ unŪ „Odihnesce Dumneȡeule pe robii ței etc.” după a doua rugăciune, — unŪ opincari a arătatŪ poporului adunatŪ pe scurtŪ, cã: cine au fostŪ mucenicii națiunei române dela 1785, care a fostŪ motivulŪ pentru care aceia au fostŪ siliți a apucă arma, a se lupta cu vitejiă și a pãtimi cu bãrbãția neînfrãntă cele mai grozave și înfiorătore chinuri etc.

Mai în urmă s'a cãntatŪ „în veci amintirea lorŪ.” M. r.

CRONICA POLITICĂ.

Cercurile politice din Pesta așteptă cu nerăbdare sŪ vadă ce sorte va avea în camera magnaților proiectulŪ de reformă ce i s'a înaintatŪ la 9 Martie printr'unŪ nuntiu alŪ camerei deputaților. Ședința din acēstă ȡi a fostŪ cercetată de multŪ lume, chiar și de persoane care în viața lorŪ n'au cãlcatŪ peste pragulŪ camerei magnaților. Președintele ei, judec curiæ Sennyey, propuse sŪ se trimetă proiectulŪ în desbaterea comisiei permanente de trei și camera a primitŪ. Se crede cã guvernulŪ va arăta comisiei până unde pótē merge cu concesionile, și multŪ nu va ceda, deórece, precum se vorbește, situațiunea ar fi favorabilă reformei. Mai multŪ opozițiune se așteptă din partea aristocrației ardelenene, în sinulŪ cãreia suntŪ douē curente: unii dorescŪ o reducere a censului dela 3000 fl. la 2000 fl., alții nu

primescŪ ca sŪ se hotărască anume suma de dare, pentru ca unŪ magnatŪ ardelenŪ sŪ aibă locŪ și votŪ în camera magnaților, ci cerŪ ca dintr-ae magnații ardeleni sŪ fie membri ai camerei totdeuna acei 40 cari plătescŪ mai multŪ dare. Contrarii acestei dorințe susținŪ cã așa ceva stă în flagrantă contradicție cu legea de uniune. După cum se comunică din Pesta, la desbaterea proiectului de reformă vorŪ lua parte vr'o 900 de magnați.

Asupra stărilorŪ din Albania și Macedonia circulă cele mai neliniștitoare sciri. O febră generală domnesce în Albania și se vorbește chiar, cã creștinii din lanina vorŪ face o demonstrațiune în favórea anexării provinciei la Grecia. Se vede cã emisarii greci au cãștigatŪ terenŪ în Albania, precum emisarii și comitetele slave din Sofia și Filipopole au pusŪ în febră Macedonia. AtătŪ Slavii cãtră și Grecii lucră cu mare zelŪ pentru anexarea Macedoniei, cei dintēiu la Bulgaria, cei din urmă la Grecia. Comitetele slave suntŪ hotărâte ca la primăvară sŪ scótă la ivelă cestiunea Macedoniei. GuvernulŪ turcescŪ, care are cunoscința de tóte acestea, a numitŪ guvernatorŪ alŪ Macedoniei pe Hakki pașa. Afară de acēsta va înmulți gendarmeria din Macedonia și va pune la dispozițiunea comandantului militarŪ Hassan pașa trupele necesare. Se pótē întâmpla ca cu sosirea primăverii sŪ izbucnescă turburări serioase în peninsula balcanică, dacă Turcia nu se va grăbi a executa îndatoririle ce i le impune tractatulŪ din Berlin pentru Macedonia și Albania.

În camera comunelorŪ din Londra s'a desbătutŪ asupra acțiunii militare din Sudan. MinistrulŪ de război Hartington declară cã ținta politicei guvernului este sŪ mērgă înainte armata engleză și sŪ nimicescă pe Mahdiu. Dēcã operațiunile corpului de expedițiune de sub comanda lui Wolseley s'au întreruptŪ, cauza e cã corpulŪ de expedițiune e prē micŪ și apropierea verii împedecă orŪ ce înaintare a lui. Hartington schiță planulŪ de război, ȡicēndŪ cã, după ce corpulŪ generalului Graham se va complectă la 12,000 de ómeni și va sdrobi pe Osman Digma deschidēndŪ calea Suachim-Berber, în casŪ de necesitate va avē sŪ sprijinescă înaintarea lui Wolseley spre Chartum. Tot de o dată propuse ministrulŪ de războiŪ, ca de o cam dată sŪ se mărēscă armata din SudanŪ cu 3000 de ómeni, ceea ce s'a primitŪ de cameră, ér pentru anul viitorŪ propuse o mărēre a corpului de expedițiune cu 15,000 de ómeni. Camera a primitŪ și propunerea de a se trimite trupe indiane în SudanŪ. GuvernulŪ englesŪ trebuie sŪ se fi convinsŪ cã cu Mahdiu nu e de glumitŪ, și cã numai printr'o putere armată numerosă îl pótē nimici.

ȡiarele franceze conținŪ interesante amēnunte despre campania de trei ȡile, ce a întreprinsŪ o generalulŪ Briere de l'Isle, ca sŪ despresóre garnisóna francesă din Tuyen-Cvang, închisă de stēgurile negre sub conducerea lui Luh-Vinh-Fuoc. Garnisóna din Tuyen-Cvang tare de 592 de ómeni sub comanda șefului de batalionŪ Dominé susținuse o asediare de 18 ȡile, în timpulŪ cãreia s'au datŪ din partea stēgurilorŪ negre, ce numērau mii de ómeni, șēpte atacuri. MultŪ din vitēza garnisónă francesă fură rãniți, și cu tóte acestea comandantulŪ Dominé rēmasē în postulŪ sŪu împreună cu rãniții cari încã totŪ luptau, până ce sosi corpulŪ de despresurare alŪ generalulŪ Briere de l'Isle. Antēia brigadă a generalului, comandată de colonelulŪ Giovaninelli a parcursŪ drumulŪ de 22 kilometre numai, dela Fuo-Dan până la Tuyen-Cvang, în trei ȡile, și mai cu sēmă în defileulŪ Duoc, unde Luh-Vinh-Fuoc se întãrise bine, stēgurile negre susținură o resistentă disperată. În timpulŪ asedierii garnisóna francesă din Tuyen-Cvang a avutŪ 52 morți, între cari 2 oficeri, și 33 rãniți. Colóna care'i venise în ajutorŪ a avutŪ în luptele dela 2 și 3 Martie 60 de morți, între cari 6 oficeri, și 133 de rãniți, între cari 9 oficeri. Francesii se află acum în posesiunea întregului Tonching, au trecutŪ peste „Pórta Chinei,” au ocupatŪ ChelungulŪ, au blocatŪ Formosa și au distrusŪ o parte din flota chineză. Se ȡice cã s'a conchematŪ la Peching marele consiliu, ca sŪ tracteze asupra cestiunii războiului sŪu pãcii.

SCRILE ȡILEI.

În decursulŪ paresimilorŪ și în bisericile din Peșta Ungariei se ținŪ predicŪ odată sŪu de douē orŪ pe sēptēmână. În ȡece bisericŪ rom. cat. predicile se tinŪ în limba nemțescă și numai în patru bisericŪ în limba ungerescă, din causă cã mulțimea nu pricepe limba lui Arpad. Óre de ce folosŪ sŪ le fie RomânilorŪ limba ungerescă, când Ungurii în capitala lorŪ abia potŪ trăi fără limba nemțescă?

—0—

„Pester Lloyd” primesce din Viena următorea telegramă: „Prefectura poliției de aici face cunoscutŪ cã a dispãrutŪ unŪ pachetŪ postalŪ conținēndŪ 12 obligațiuni 5% d'ale Creditului fonciarŪ ruralu românŪ, de cãte 1000 lei una, cu cuponulŪ dela 1 Iulie. De aceea previne publiculŪ sŪ se ferescă d'a cumpēra aceste hãrtii.”

—0—

La 7 Martie n. a. fostŪ în Alba-Iulia o furtună cu plóiă, așa cã mai mulți copii au fostŪ isbiți de stobóre (uluci.)

—0—

CetimŪ în „LuminătorulŪ”: La tribunalulŪ regescŪ din LugoșŪ în 5 Martie 1885 senatulŪ criminalŪ a osãnditŪ pre economulŪ din LugoșelŪ Grigorie IvanisŪiu la 6 luni închisóre de statŪ, pentru cã ar fi ȡisŪ cãtră poporŪ cã „antistia comunală împlinesce orbișŪ tóte poruncile stēpãnilorŪ ungeresci, și cã de amŪ fi noi ómeni, ne-amŪ scãpã noi de sub stēpãnirea ungerescă, cãci acēstă țēră (adecã BanatulŪ) nu e ungerescă ci a nótă este ea, a RomânilorŪ; ar trebui sŪ ne facemŪ stēpãnire romãnescă, ca sŪ ne scãpãmŪ de Unguri.” Judecãtorii au fostŪ: Podradszky (maghiarŪ), Dogariu și Mihailovics (romãni), procurorŪ Athanasievits (romãni), apērãtorŪ Fabiu Rezeiu! Causa va merge în apelațiã, la detaiurŪ vomŪ reveni.

—0—

Cu subscrierea celorŪ 500 de acții à 25 fl. pentru construirea unui teatru ungerescŪ în Deva, merge rēu de totŪ. Esistă temerea cã Ungurii vorŪ pune dãri pe spatele biețilorŪ ómeni, numai teatru sŪ aibă.

—0—

În parochia Betleanului, — județul SolnocŪ-Do-bēca, — care dela mórtea protopopului Tecariu a fostŪ vacantă aprópe unŪ anŪ de ȡile, de curēndŪ a fostŪ instalatŪ preotulŪ Georgiu Pușcariu prin Rss. d. can. PopŪ din Gherla.

—0—

„Militär-Zeitung” din Viena aduce scirea, cã ministrulŪ de război a primitŪ reforma plãnută a scólorŪ de cadetŪ. În anulŪ antēiu se vorŪ primi și aceia cari au absolvatŪ patru clase reale. În scóla de cavaleriã se vorŪ primi cei cari au absolvatŪ doi ani ai scólei de cadetŪ de infanteriã. În scóla de artileriã și de pioneri vorŪ fi primiți absolvenții a cincŪ clase reale.

—0—

SlovaculŪ omoritŪ în Prissaka, despre care amŪ comunicatŪ cetitorilorŪ noștri, a avutŪ 144 de rãni de arsură și cei optŪ locuitorŪ împreună cu o femeie au fostŪ dați pe mâna tribunalului.

—0—

„Voința Națională” spune cã tribunalulŪ comercialŪ din Bucuresci a declaratŪ, sēptēmãna trecută, în stare de falimentŪ firma I. Michalovici și fiu, din Lipscani, pentru de suma 500,000 de lei, pe AntonŪ Bedros, pãnzarŪ din piața St. Anton, pentru suma de 80,000 lei, și a ordonatŪ sigilarea magazinului de bãcãniã alŪ d-lui Brebeanu, din calea Victoriei.

—0—

MonitorulŪ oficialŪ din BerlinŪ publică dispozițiunea senatului din Hamburg, prin care se opresce importarea porcilorŪ din Austro-Ungaria, din causă cã aci esistă bóla de gură și de unghii.

—0—

Se desminte scirea cã în Marsilia ar fi izbucnitŪ din nou colera.

Răspuns la „o nedumerire.“

Braşov, 27 Februarie.

IV.

Să sfârşim cu nedumerirea „Tribunei.“

Dicţi colegii noştri în numărul 43 al fôiei lor din anul curent:

„Fineţa consistă în aceea, că un dîiar român reproduce — cele dîise de „Ellenzék“ — fără de nici un comentariu, anume pentru ca să insinue, că „Tribuna“ îşi schimbă atitudinea...“

Ear mai josă întrebă rēstită „Tribuna.“

„Când ore am dat noi cuiva dreptul de a insinua că suntem în convenţă cu duşmanii ţerei, că voim să realizăm prin o acţiune violentă ori prin ajutorul străin programul nostru?... Nu este acesta insinuare o calomniă în ceea ce priveşte trecutul nostru (sic!) Nu le dă ea ore dreptate celor ce ne taxau drept nisce rēsvrătitori? Nu li se dă ore prin ea dreptate celor ce taxau şi pe juriul, care ne-a achitat? Nu avea ore guvernul dreptate, ca să opescă manifestarea de aderentă, ce se proiectase în urma celor două verdicte de achitare? Am primit cu această ocaziune, noi aceşti din Sibiu, adrese de aderare din toate părţile ţării. Ni s'au trimis ore ele pentru că eram luaţi drept nisce rēsvrătitori, ori erau aceste adese tot atâtea protestări contra bănelii aruncate asupra noastră?“

Câtă „şiretenia“, — ca să ne folosim de un termen al „Tribunei“ — nu este în această întorsătură tendenţiosă!

„Pentru colegii noştri — dîce „Tribuna“ în numărul premergător — nu este importantă ceea ce am dîs noi, ci efectul, pe care ar pute să-l producă asupra publicului ceea ce un dîiar maghiar dîce că am dîs.“

Se vede de aici, că „Tribuna“ este îngrijată numai de efectele, ce le-ar pute produce nesocotitele ei „espectorări“ asupra publicului român. De ce însă ea nu este totu aşa de mult îngrijată când se tractează de efectul ce-lu pot produce articuli ei asupra publicului maghiar? De ce „Tribuna“ se face a ignora temenelele, ce i le face fôia maghiară din Cluşiu pentru „bunele servicii“?

Dar „Ellenzék“ — ne spune „Tribuna“ — este o fôia obscure. Pote să fie pentru „Tribuna“, nu e însă obscure pentru celelalte foi maghiare, nu obscure pentru guvern şi pentru publicul maghiar din Ardel. Maghiarii ardeleni şi aşa visază dî şi nopte totu de comploturi şi de „conjuraţiuni secrete.“ Numai atâtea mai trebuia dar, ca să vină şi „Tribuna“ să le asigure, că există asemenea comploturi, există so-„cialişti“, există „irredentişti“, există un „Prinţ ore-care...“

Orî dora sunt de părere colegii noştri dela „Tribuna“, că efectele ce le-ar pute produce strigătele lor de alarmă asupra nobililor maghiari „inofensivi“ din Ardeal sunt irelevante, căci aceştia şi aşa nu sunt „socotiţi de câtu dreptu unu elementu de ordine?“

Este un mare neadeveru, că noi am fi reproduş pasagele din „Ellenzék“, fără nici un comentariu. Am făcutu comentariu ce-lu facu unu de obicei la scirile aduse sub rubrica „cronică“ dîcend: „mare bucuria pe „Ellenzék“ că a descoperit unu „grôznicu complotu“ ce se cloceşte pe hartiă.“

Nu este destul de claru exprimată părerea noastră în acesta privinţă? Mai era ore necesitate ca „Tribuna“ să vină în numerii săi cei mai noi şi în ridicula ei îngâmfare să ne dea unu atestat de bună conduită seu cum se dîce în limbajul poliţienesc de „moralitate publică?“

La ce s'a mai aşteptat „Tribuna“?

Credu'ta ea ore că noi suntem datorî a ridică o perdea dinaintea ochilor publicului român, ca să nu vadă îmbrăţişările şi sêrutările ce le primesc colegii noştri din Sibiu din partea fôiei maghiare? Suntem noi ore datorî seu chiamaţi de-a luă în apărare atitudinea dumnealor, pe care nici ei n'o mai înţelegu? Nu strigă „Tribuna“ în gura mare că ea şi numai ea vegheză asupra întregului nemu românesc? Cum ne-am pute încumeta aşader noi, nisce „nemerici“, a veghia asupra reputaţiei „Tribunei“?

Pe colegii noştri din Sibiu fi geneză cumplită, că fôia maghiară susţine că şi-au schimbat atitudinea. Dar ei nici nu se încercă de a dovedî acelei foi, dacă aşa este seu nu cum dîce ea, ci ne aruncă în capu unu buchet de insinuări din cele mai perfide şi apoi în numărul următor se vaeta, că totu noi suntem cei ce am „insinua“ şi am „calumnia“ trecutul de patru-şeci de săptămâni al „Tribunei“, şi că noi cei dela „Gazeta“ i-am fi taxat de rēsvrătitori, ba că am dă chiar dreptate celor ce taxau de rēsvrătitori pe juraţii din Sibiu?

vrătitori, ba că am dă chiar dreptate celor ce taxau de rēsvrătitori pe juraţii din Sibiu?

Intr'adeveru, pentru ca cineva să ajungă la asemenea absurde şi rētăciose conclusiuni, trebuie să aibă multă, forte multă „îndrăsnelă.“ Multumim lui Dumneşu, că nu suntem înzestraţi cu-o „îndrăsnelă“ ca aceea ce-o desvôltă „Tribuna“ în şirele citate mai sus.

Dar pentru Dumneşu, de ce mai amestecaţi şi în cearta acesta pe juraţii din Sibiu atât de defăimaţi din partea adversarilor noştri? Nu puteaţi să vă faliţi cu banchetul proiectat dar oprit şi „cu adresele de aderare“ ce dîceţi că le-aţi primit, fără ca să mai trageţi în discuţia pe juraţi, cari ca judecatori stau pe un pedestalu cu multu mai înaltu, decâtu ca să potă fi atinşi printr'o simplă reproducere ce priveşte numai pe „Ellenzék“ şi pe „Tribuna.“

Dora nu voru voi să susţină colegii dela „Tribuna“, că în procesul de presă ce li s'a făcut şi achitarea ce a urmat ar fi un merit al lor seu le-ar da un titlu deosebitu la increderea publicului? Nu vedu ei că în cazul de faţă principiul libertăţii de presă, ear nu persoanele au fost în prima linia obiectul „adreselor de aderare“?

Ni se va da ocaziune mai târziu de-a ne pronunţa mai lămurit în cestiunea acesta. Deocamdată trebuie să avem tactul de a tăce, căci se tractează de unu principiu şi cestiunea este încă pendentă. Ne pare rău că colegii dela „Tribuna“, cari sunt şi mai de-aprope angagiaţi, nu denotă acestu tactu.

Cătu pentru atitudinea „Tribunei“, sunt în erore colegii noştri dacă credu, că „Ellenzék“ ne-ar fi dat în glas susţindu că ea şi-ar fi aschimb'to.

Din contră, noi tocmai suntem de părere că „Tribuna“ nu şi-a schimbatu atitudinea şi acesta este după noi o calamitate pentru cetitorii ei, fiindcă ideile scrîtite şi perverse ce le răspândeşte în public sunt de natură de a învenina sêmţul public al nostru şi de a paralisa greaua operă de consolidare la care muncesc cu credinţă şi modestia organul nostru de atata timp.

„Tribuna“ nu şi-a schimbatu atitudinea şovăitoare, nechibzuită şi neală şi aici este buba.

Dicţi colegii noştri din Sibiu:

„Noi suntem marginiţi în lucrarea noastră prin programul stabilit în conferinţa dela Sibiu; l'am primitu, ne-am angajat a-l susţine şi nu ne putem abate dela elu. Colegii noştri dela „Gazeta“ au o poziţiune mai independentă: ei pot să susţină ori să combată fără de nici o restricţiune, după cea mai bună convingere a lor. Se pote dar că ei nu admitu acel program în toate amênuntele lui, că mergu în unele privinţe mai departe decât a mersu conferinţa, că sunt pote chiar de părerea... (urmază pasagiul cu „Prinţul ore-care.“)

Multu să mai înflă în pene „Tribuna“ vestind publicului, că ea nu apără numai graniţa, dera mai apără încă şi programa stabilită în conferinţa dela Sibiu.

Au şi nimerit'o colegii noştri de minune tocmai cu programa dela Sibiu! Când s'a făcutu această programă, la 1881, nici pomenire nu era încă în Ardel de îndrăsnelă „Tribuna.“ Abia trei ani după aceea a eşit şi ea din gâoşe şi avu graţia de a anunţa îndată publicului, că ea „s'unesce“ cu conclusiunile luate în unanimitate de conferinţa dela 1881.“

Dera încă nici nu s'a uscatu bine vopsu de tiparu de pe Nr. 1 al „Tribunei“ care a anunţat acesta şi eată că în Nr. 29 din 1884, care a apărut în presera conferinţei naţionale dela 1 Iunie anul trecut, aceeaşi „Tribuna“ surprinde pe cetitorii, ce nu-i avea încă, cu următoarea declarare:

„Trebuie dar să înlăturăm din programa dela 1881 totu ceea ce ar pute să fie luat dreptu pretextu spre a ne bănu de tendinţe nelegitime, spre a ne desbină, ori spre a ne lipsi de simpatie (ale cui? ale Maghiarilor inofensivi? Red. G. Tr.) de cari ne bucurăm astăzi şi să adaugem la elu ceea ce pote să pună mai bine în evidenţă dreptatea causei reprezentate de noi, pentru ca prin acesta se le deschidem şi fraţilor noştri intraţi în partidul guvernamental unu drum de retragere din poziţiunea umilită ce li s'a creat.“

În acelaşi număr „Tribuna“, negreşit răspundend la acel punctu din programa ei, care priveşte „resistenţa pasivă“, scrie:

„Noi nu putem contesta legalitatea stărilor de lucruri create prin pactul dualist.“

Recunoscerea stărilor actuale de lucruri, „Tribuna“ cere totu în acel număr, ca să fie exprimată în formulare clară în programul nostru, mai spuindu-ne încă că:

„e clară idea politică, pe care d. Tisza s'a încercat a-o realiza şi nu i se pote tăgădui nici îndreptăţirea.“

„Tribuna“ mai ceru ca să se modifice şi punctul privitor la autonomia Transilvaniei în sensul de mai sus ş. a. Credem că nu mai este lipsă de nici unu comentariu. Dera ca să nu ni se obiecteze, că „Tribuna“, după ce a vedut că nimeni din conferinţa nu este aplicat a primi propunerile ei, ar fi îmbrăşat programul sin ceru far' de rezervă primindu inspiraţiunea din sentimentul public al alegătorilor români, citam următoarele rânduri din Nr. 26 dela 2 (14) Februarie 1885:

„Suntem, ce-i drept, de părere că prin stările create la 1867 s'a slăbitu monarchia, dar după ce ele au fost odată create le primim ca o faptă implinită.“

Nu vedu cei dela „Tribuna“, că în cadrul acestor „stări create“ intră şi fusiunea Ardellui cu Ungaria, şi politica lui Tisza şi a lui „Pesti Naplo“ ca şi a „Tribunei“?

Tăcem despre ignoranţa ce au dovedit'o cei dela „Tribuna“ în articuli mai sus amintitî confundand diploma dela 20 Octomvre 1860 cu legea de naţionalitate şi pe acesta cu dreptul public al Transilvaniei şi ne mărginim a constata pe basa dovedilor aduse, pe cari le-am mai pute înmulţi cu nenumărate altele: că „Tribuna“, aşa cum a fost redactată până acuma este de faptu „organu alu curentelor nepopulare“, că este în contra programei conferinţei dela Sibiu şi că âmbă a sparge solidaritatea, ce s'a stabilitu după multă muncă între noi.

Ne-au durut în adencul inimei atacul veninos al „Tribunei“, dera mărturisim că nu ne-a surprinsu. Ne-am aşteptat la elu. „Presă e în multe privinţe o calamitate publică“ dîcea Tribuna dela 17 Augustu 1884 şi gura păcatului adeveru a grăit.

La ce alta ne-am fi putut aştepta dela nişce omeni, cari au avut trista îndrăsnelă de a arunca cu tină în bieţii noştri emigranţi ardeleni, de a-i calumnia şi a-i înegri ca pe nisce făcători de rele?

Mai deunăşi „Românul“ ne spunea că Ungurii trimeteau emigranţilor lor 1 milion pe an numai pentru cheltuelele de propagandă prin presă, prin broşuri ş. a. Şi noi cari n'avem de unde să tragem milionu emigranţilor noştri să n'avem pentru ei decâtu numai cuvinte de defăimare şi calumnie? Astfelu voiesce „Tribuna“ să apere reputaţiunea neamului nostru?

Dar repetăm, nici că putem pretinde să lupte pentru binele şi reputaţiunea neamului românescu aceia, cari declară în auşul lunei „că şi-au perdut conştiinţa de rassă.“ (Aperarea directorului „Tribunei“ în procesul ei de presă dela 3 Februarie a. c.).

Şcoalele noastre din Solnoc-Dobeca.

De sub Cibleşu la 1 Martie n. 1885.

(Urmare şi fine)

Era unu timp când şcola din Lăpuş se află în flôre, şi Românii noştri din juru îşi duceau cu voia pruncii la acestu paladiu, căci sciau că acolo învaţă iubire adevărată de patriă, limba lor, şi şî puneau base solide de a pute primi instrucţiunea gimnasială şi a deveni bărbaţi bravi. Mare este numărul celor ce au vedut mai anteu lumina şcinţei în această şcolă. Să se întrebe inteligenţa din cercul Lăpuşului şi Chioru. — Astăzi ce putem aştepta dela unu singuru învăţătoru, fie acela câtu de zelos precum şi este cel actualu? Cei ce şî duc pruncii la oraşu la şcolă, aşteptă ca acolo să se pregătesc pentru alte scoli mai inalte. E preste putinţă a se ţine de unu învăţătoru patru clase, ca de acolo să li-se potă deschide elevilor uşa gimnasiului. Ce să facă părinţii, cari doresc a-şi înveta pruncii? Şcola de stat îi atrage. Dela şcola de stat maghiară trecu la vre'unu gimnasiu maghiar, unde, decă scapă cu simţământul român, li este preste putinţă a-şi înveta limba străbunilor săi.

În Lăpuşul ungurescu sunt preste totu vre-o 30 familii române, şcola română si-a făcutu cercul întreg — unde preste totu şcoalele comunale sunt în stare cam primitivă, — ca să aibă unu locu centralu, unde concurgend cu toţii să-şi potă susţine o şcolă normală centrală. Decăderea acestei şcole aduce cu sine decăderea învăţământului şi a instrucţiunii în întregu cercul.

Școala din Betleanu este asemenea cu un învățător. Aceasta e ridicată de comuna bisericăscă a Betleanului. Cu câtă greutate o pot susține și așa, scimă din rugărele îndreptate după ajutorul la »Asociațiunea Transilvaniei.« Acesta încă e un loc central, pentru ce se nu ne năsuim a preface și această școală în școală centrală?

Și anume prima grije, ce ni-se impune, e ca se ne năsuim a crea mijloce, ca se putem susține la școala din Lăpușu în prima linie, 2 învățători baremi, și apoi la cea din Betleanu.

Școala din Deșiu e în stadiul primu alu organizării sale, — se ne îngrijim și de acesta, se se întocmescă deocamdată bine cu un învățător.

Tote acestea le putem face. Se ne unim cu toții, se constituim comitete, se jettim ostentă și avere, căci școala e ceea ce ne poate mântui, luminându-se poporul prin instrucțiune românească. E timpul supremu ca se punem umăr la umăr și se ne conservăm ceea ce putem față cu potopul ce se pornesce asupra noastră, cu deosebire prin faimosele reuniuni de maghiarisare.

Nu e vorba, elementul român nu va fi absorbit de cel maghiar în vecii vecilor, dar stricăciuni ni-se pot căsună. Stejarul să neclintit în contra furtunilor, dar totuși din ramurile lui pot să se frânlă.

Să începem cu organizarea școlilor spre a rezista torentului, care în urmă va trece, căci — apa trece și petriile rămân.

E drept, că multe măsuri de desnaționalizare, prelungă indignațiune, căsună mai multă milă și risu Românului consciu de sine, — sunt sbuciumări fără folos, — fie însă destul ca se nu luăm lucrul ușor și de glumă.

Intoleranța și șovinismul național maghiar, introdus aici sub stăpânirea pașei Bánffy, își joca astăzi mendrele preste aceste plaiuri și coline, unde de secul n'a sunat decât dulcea limbă românească și melodișele cântece române. Dela generațiunea prezentă atâră, că prin muncă și luptă legală se lăsam urmașilor noștri scumpul patrimoniu: »limba și naționalitatea română neatinsă.«

F—H.

CORRESPONDENȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Făgărașu, 26 Februaru 1885.

Domnule Redactor! Poate că nu mai reveneam asupra scandalului întâmplat Vineri în 30 Ianuaru n. cu ocaziunea îngropării unei creștine în Făgărașu, decât nu m'er fi silit la acesta desmințirea făcută din partea primăriei comunei mari Făgărașu, publicată în prețuitul diaru ce redigat Nr. 31. — De vreme ce pela noi este știut în genere, cum s'a întâmplat aceea desmințire, în interesul adevărului voiu descrie mai în specialu acel scandalu, și dacă cineva totu va mai încerca a trage la indoială cele descrie, mă voiu vedea necesitată a produce dovezi demne de totă credință.

Întemplantarea a fost următoarea:

Consăngeni morței s'au adresat în prima linie la d-lu protopopu emeritat Petru Popescu, ca împreună cu alți doi preoți din apropiere să seversescă îngropăciunea. Densul însă spunându-le, că în incurcăturile de față opritu fiind de a mai funcționa ca parohu, se se adreseze la părintele administrator. Părintele administrator, cu tote că consăngeni morței l'au făcut atentu, că poporul și prin urmare și densii nu-l voiescu, s'a angajat vrându-nevrându, ca densul să înmormenteze cu cei doi preoți ceruți de densii. Urmarea a fost că consăngeni și-au luat refugiul la primăria, unde după ce au descris totă întemplantarea și după ce primăria a luat actu oficiosu despre acesta, a decisu ca, până când încă nu sunt aplanate diferențele dintre d-lu protopopu și părintele administrator prin autoritățile competente bisericăscă, pentru incunjurarea scandalului la actul de față să funcționeze numai cei doi preoți din apropiere. Această deciziune a datu ansă d-lui Turcu în calitate de președinte alu comitetului parochial — fără scirea comitetului — să recerce primăria orașului, ca densa să dea asistință militară părintelui administrator Danu ca unuia singuru competent și trimis parochu de autoritățile mai înalte. Consăngeni morței precum și alți poporen au recercat în urmă chiar și oficiul pretorialu, ca se le ia în considerațiune cererea lor, căci în casul contraru se va întâmpla un scandalu mare. Vădându acesta pretorele, în legătură cu primăria comunală a luat hotărârea ca, pentru incunjurarea unui conflict între popor și gendarmi, mai bine să oprască pe părintele administrator dela serviciu. Această hotărâre s'a și pus în aplicare, căci îndată ce s'au prezentat preoții cu părintele administrator în curtea morței, d-lu directoru de poliția Trepches, luându pe părintele administrator de-oparte, l'a provocat ca se ne servescă, căci la din contră densul va face întrebunțare de forță. Părintele administrator l'a rugat însă destul, ca se nu-i facă o rușine așa mare, ci se lăse să severscă decât odată a venit până acolo, pentru care

scopu a chemat și pe d-lu curatoru primaru și s'a rugat ca se lăse ia bun și se lăse lase se servescă.

Primcuratorul a dechiarat, că densul nu poate se stea bun că poporul nu va face scandalu, în casu când ar cerca se servescă. Astfel stându lucru cei doi preoți au săversit îngropăciunea, er părintele administrator a rămas în casa morței până ce poporul s'a îndreptat din acelu loc.

Acestea am aflatu cu cale a le mai comunica spre întregirea celor publicate în Nr. 26 alu »Gaz. Trans.« Făgărașanul.

Stăruința Românilor în Dacia.

Se scie, dice »Poporul«, că d. A. D. Xenopolu a publicat o operă savantă combătându teoria lui Rösler, privitoare la origina și dreptul istoric alu Românilor pe teritorul ce-lu ocupă. Acestu opă distinsul profesor l'a editat și în limba franceză sub titlul »Les Roumains au moyenâge, une énigme historique«, Paris, Leroux.

Ónenii de sciință din străinătate i-au făcut închinăciuni asupra cărții sale, dar mai alesu domnul Van den Geys, celebru filolog și istoric belgianu îi scrie următoarele forte măgulitoare rânduri:

»Lucrez acuma la unu studiu asupra Dacilor și Tracilor, din care o parte a apărut în »Revista cestiunilor științifice« din Bruxela. În Iuliu voiu trata despre originea acestor popore.

»Nu sciu care este în această privire părerea domniei-vostre, domnule profesor, căci n'am găsit nimic asupra acestei întrebări în minunatul d-vostă volum... sunt fericit, de a fi cetit interesanta d-vostă lucrare, de care mă voiu folosi în a treia parte a studiului meu.

»Eram într'adeveru, o mărturisesc, forte nehotărît între teoriile lui Rösler, Thumann, Sulzer; Tomaszuk și Jung.

»Astăzi însă sunt convins și sunt hotărît, a trata cestiunea în sensul pe care i-lu dați d-vostă.

»Intr'o conferință ținută în Bruxela asupra etnografiei Balcanilor, am fost adus a atinge persistența Daco-Românilor la nordul Dunării în Dacia. Am spus că din nenorocire domni Hașdeu, Piç, Schafarik, ireck și Kopitar, apăsaseră indetulu de rău cauza naționalității române și că fără opozițiunea științifică condusă, a d-lui Jung, ideile lui Rösler aru fi astăzi invingătoare. Nu voiu mai dice totu astfel astăzi după strălucita apărare a d-lui Xenopolu.

»Înțelegeți, domnule profesor, că cartea d-vostă a fost pentru mine unu adevăratu noroc (bonne fortune) și eu am studiat-o cu cel mai mare interes. Veți fi cu atât mai convins despre sinceritatea mea, când vă voiu spune că sunt unu amic alu d-lui Tomaszuk din Gratz; sunt cam de părerea d-vostă asupra puținei consistențe a părerilor amicalu meu în unele cestiuni. Încă odată, domnule profesor, dați-mi voia a vă reitera satisfacțiunea mea pentru chipul cum ați expus enigma istorică a Românilor în veacul de mijloc. Vă voiu urma pasu cu pasu în studiile mele, căci lucrarea d-vostă mă mulțumesc încă multu mai deplin decât aceea a lui Jung: »Römer und Romänen.«

Statistica judiciară din România.

Oficiul centralu de statistică a publicat zilele acestea statistica judiciară din România pe anul 1879.

Din acea statistică vedem că curțile cu jurați din țară au judecat în acelu an 1518 preveniți din cari 1442 bărbați și 76 femei.

După profesiuni preveniții se împart astfel: 1169 agricultori, 156 meseriași, 61 comercianți, 49 funcționari publici, 56 profesiuni libere, 4 capitaliști, 4 fără profesiuni și 9 nu se scie.

Din acesti preveniți 1166 nu sciau nici scrie nici ceti, 247 sciau citi și scrie și 5 aveau o instrucțiune specială.

Preveniții erau acușați pentru crime și delict:

În contra exercițiului drepturilor politice 12, plasmuiru se falsificări de monete 18, falsificări de inscripții publice se autentice 78, abusu de autoritate 12, delict de presă 9, omor asasinat 262, pruncucidere 13, amenințări 1, răniri și lovituri voluntare care au causat morțea 241, atentat în contra bunelor moravuri 15, furt prin efracțiune se esaladare 6, tâlhării, jafuri 559, incendiare cu voință a lucrului altuia 73, punere în pericolu cu voință a transporturilor pe drumu de feru 9, tentative de crime 61, complicitate la crime 22, găzduire 2, tănuiuri 13, cumul de delict 3, rebeliune 17, răpire de minori 1.

Preveniții pentru delict de presă, de rebeliune și în contra exercițiului drepturilor politice au fost toți achitați, pentru pruncucidere 9 au fost achitați și 4 osândiți la închisore corecțională, pentru celelalte crime s'au dat diferite pedepse.

Tribunalele corecționale din țară au judecat în

cursul aceluiași an 62,513 bărbați și 5,806 femei, în totalu 68,319 preveniți, din cari 51,958 erau agricultori, 4,857 meseriași, 3,791 comercianți, 1,505 funcționari publici, 4,408 profesiuni libere, 223 capitaliști, 441 vagabonți și 1,136 nu se scie ce.

Din acesti preveniți 10,381 șciau scrie și citi, 34 avéu o instrucțiune superioară și 57,904 nu sciau nici scrie nici citi.

Delictele cele mai numeroase au fost de bătaie, răniri și lovituri, ele se urcă la 31 mii 501. Vinu în urmă furturi (15,240,) delict silvice (3854) pentru care s'au osândit la închisore dela 3 luni la unu an 148 ómeni, dela 15 zile la 3 luni 363, la mai puțin de 15 zile 66 și s'au condamnat la amendă de 1168 lei.

Delictele celelalte au fost: 2969 ultragiu și violință contra puterii publice, 1706 strămutare de hotare, 1674 calomni, insulte, etc., 2 ofensă Regelui și diastiei sale, 70 delict în contra exercițiului drepturilor politice, 10 călcarea atribuțiunilor din partea agenților administrațiunii, 305 sustracțiuni comise de deșitari publici, 229 delapidări de bani publici, 191 nedrepte luări seversite de funcționarii publici, 368 abusu de putere, arestare ilegală, 40 lepădări de copii din care 10 au fost achitați, 3 osândiți dela 1—5 ani închisore, 4 dela 3 luni la unu an, 14 dela 15 zile la 3 luni și 3 mai puțin de 15 zile, etc. etc.

DIVERSE.

Mahdiul și diaristul franceș. — Folia »Bosforul egipten« ne da acuma prevestirea unei întrevederi a diaristului franceș Olivier Pain cu Mahdiul. Se scie cu câtă greutate confratele nostru Parisianu a putut ajunge până în Sudanu. Pain, la o órecare depărtare dela Obeid, a fost îngropat de călăreți sudanezi, cari ilu duseră la Melbeiss. Acolo, el arăta scrisorile se de recomandați. După ce a fost închis într'unu felu de cotețu douz zile, el fu dus la Mahdiu. La sosirea sa, Mahdiul zîmbi cu bucurie și-i întinse mâna. Pain vădându că acesta bună-ziua se deosebia de aceea care se obicnuiesce la Musulmanii, dice: »Nu sunt creștinu. Mai înainte mi se dicea Olivier Pain. Astăzi mă numesc... , căci m'am făcutu musulmanu.« Mahdiul îi răspunde: »Pote te vei fi făcutu musulmanu ca se ajungi teferu-săntos până la mine. Decă e așa reiați religia. Nu vréu musulmanu cu sila.« Pain răspunde: »Sunt musulmanu bunu, mă închinu de trei ori pe zi.« După ce spuse că e Franceșu, Olivier Pain adause: »Am venit aci, pentru că în Europa se dice că apărăți libertatea poporului, neatârarea țerei vostre și legea prorocului. Englesii, din potrivă, spunu că tu est unu seltic, unu barbaru, unu omu sangerosu, care omori pe toți aceia cari nu voru se te slujască, credincioși seu eretici. Frații mei din Francia m'au însărcinat să aflu insumu adevărul.« La acesta Mahdiul răspunde: »Forte bine, rămâi aci, vei vedea însuți cine sunt.« Elu mai adause: »Dar dacă Francesii se luptă pentru libertate, de ce au fost dușmanii lui Arabi?« »Franța, răspunde Pain, a sprijinitu înteu pe Arabi; dar apoi a vădutu că era venalu și că amenința viața Francesilor din Egiptu.« Încântat de această convorbire, Mahdiul dedu lui Pain o casă alături cu a sa și luă cu dinsul pretutindenii.

**

Unu duel în lumea aristocratică din Viena. — La unu balu datu de marchisul Palavicini, comitesa Maria Schœnborn, lăsându se cadă buchetul celu ținea în mână pe când se juca cotilionul, landgravul Vincent Fürstenberg ilu asverli cu piciorul sub unu scaunu. Cavalerul comitesei, comitele Zichy, a găsit această procedare incorectă. Unu duel se născu din acesta. Adversarii se bătură cu săbiile în casarma cavaleriei dela Josephstadt. Landgravul Fürstenberg primi douz rani grave, una la capu și alta la brațu. Comitele Zichy a fost forte ușor rănit.

BIBLIOGRAFIA.

Carte de cetire pentru gimnasii, școle reale, comerciale, pedagogice (normale) și pentru școle de adulți de Ionu Popea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tom. I. Editura autorului. Sibiu, 1885. Tiparul institutului tipografic, societate pe acții, 235 pag. octav mare. Prețulu 1 fl. 20. — Atragemu atențiunea corpurilor noastre didactice asupra acestei escelente și necesare cărți. În curându, credem, că vomu pute reveni mai pe largu asupra ei.

Rectificare. Articuli I și II din »Răspunsu la o nedumerire« au data 25 Februaru, er nu 18 Februaru; articulu III, are data 26 Februaru, er nu 19 Februaru cum din erore s'a tipărit.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurelu Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 11 Martie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	99.55	Bonuri croato-slavone	102.-
Rentă de hârtie 5%	94.40	Despăgubire p. dijma de vin 1900	—
Imprumutul căilor ferate ungare	147.75	Imprumutul cu premiu ung.	119.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	99.10	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	123.-	Renta de hârtie austriacă	83.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	110.90	Renta de arg. austr.	84.-
Bonuri rurale ungare	103.25	Renta de aur austr.	109.35
Bonuri cu cl. de sortare	103.25	Losurile din 1860	139.80
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	102.50	Acțiunile băncii austro-ungare	868.-
Bonuri cu cl. de sortare	102.-	Act. băncii de credit ung.	312.50
Bonuri rurale transilvane	102.-	Act. băncii de credit austr.	302.60
		Argintul — Galbin împărătesc	5.81
		Napoleon-d'ori	9.79 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.45
		Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Februarie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	92	—
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	—
convert. (6%)	89 1/2	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	100 1/2	—
" " " (5%)	85 1/2	—
" " " urban (7%)	96 1/2	—
" " " (6%)	95 1/2	—
" " " (5%)	84	—
Banca națională a României	1190	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	290	—
" " Națională	210	—
Aur	11. 3/8 %	—
Bancnote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov

din 12 Martie st. n. 1885.

Bancnote românesce	Cump.	8.84	Vënd.	8.88
Argint românesc		8.80		8.85
Napoleon-d'ori		9.78		9.80
Lire turcesce		11.—		11.04
Imperiali		10.—		10.02
Galbeni		5.70		5.76
Scrisurile fonc. »Albina«		100.50		101.—
Ruble Rusesci		128.—		129.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Anunțăm acelor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abona la foia noastră de aici încolo, că avem încă în rezervă numerul dela începutul anului 1885 prin urmare pot să aibă colecțiunea completă.
Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face la 1 și 15 ale fiecărei luni.
Administr. „Gaz. Trans.“

Casse de feră sistemă Wertheim

ce resistă pe deplin în contra focului și nici nu se pot sparge, din renumita fabrică de casse

L. FLEISCHER

oferă pe prețuri convenabile în cele mai favorabile condițiuni și în toate mărimile.

Iustinianu M. Grama,
depositarul fabricii în Brașov.

Plastru pentru turiști

al lui

L. Luser.

Un mijloc sigur și foarte eficace în contra ochiurilor de gâină tari (bătăturilor), așa numita piele tare pe talpa piciorului, în contra negeilor și a tuturor asprimelor pielii. Efectul se garantează. Prețul unei cutii 60 cr. v. a. Cu poșta 10 cr. mai mult.

Depozitul principal:

L. Schwenk's Apotheke in Meidling bei WIEN.

Se poate căpăta și prin farmacii. Este veritabil numai decât avisul de întrebare precum și fiecare plastru poartă marca fabricii și subscrierea de mai sus; de aceea se se cără întotdeauna expres: Plastru pentru Turiști de L. Luser. — Depozit în Brașov la: d. I. Hornung, farmacist. 3—6

Mersul trenurilor

pe inia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta					Budapesta-Arad-Teiuș.				
	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus			
București	7.15	—	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35			
Predeal	1.09	—	—	9.50	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55			
Timiș	1.33	—	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulu de jos	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28			
Brașov	2.06	—	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibot	4.35	11.43	—	Arad	3.35	5.30			
Feldiara	2.16	6.30	5.45	—	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovaț	4.00	6.20			
Apatia	2.44	7.09	6.28	—	Várad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyrok	4.16	6.39			
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	—	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Gyrok	4.47	7.19			
Homorod	3.18	8.09	7.42	—	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Pauliș	5.02	7.39			
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	—	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Radna-Lipova	5.25	8.11			
Sighișora	4.51	10.18	10.52	—	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Conop	5.57	8.49			
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	—	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Bérvova	6.18	9.18			
Mediaș	5.39	11.36	12.43	—	Bucia	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Soborșin	7.11	10.27			
Copsa mică	6.00	12.11	1.23	—	Ciucia	6.52	1.48	5.28	—	Bérvova	9.19	5.30	—	Zam	7.48	11.18			
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	—	Huedin	7.32	3.21	6.01	—	Conop	9.40	5.58	—	Gurasada	8.22	11.57			
Blașu	—	12.54	2.27	—	Stana	7.51	3.54	—	—	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27			
Crăciunel	7.02	1.29	3.06	—	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	Pauliș	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.02	12.57			
Teiuș	—	1.45	3.22	—	Ghirbău	8.24	4.52	—	—	Gyrok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45			
Aiud	7.38	2.26	4.15	—	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Glogovaț	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58			
Vințulu de sus	7.55	2.48	4.44	—	Cluș	8.57	5.40	7.08	—	Arad	12.32	8.05	9.45	Orăștia	10.47	3.46			
Uiara	—	3.12	5.10	—	Apahida	9.23	6.00	7.18	—	Szolnok	12.00	8.45	6.10	Șibot	11.14	4.20			
Cucerdea	—	3.19	5.19	—	Ghiria	9.50	6.29	—	—	Budapesta	4.00	2.10	7.27	Vințulu de jos	11.46	5.06			
Ghiris	8.24	3.36	5.47	—	Ghiria	11.15	8.14	8.29	—	Viena	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15			
Apahida	8.48	4.10	6.38	—	Cucerdea	12.04	9.49	8.53	—	Teiuș	6.20	—	—	Budapesta	12.53	7.00			
Cluș	—	5.39	8.51	—	Uiara	12.12	9.58	—	—										
Aiud	10.08	5.59	9.18	—	Vințulu de sus	12.19	10.07	—	—										
Nedeșdu	10.18	6.28	8.00	—	Aiud	12.45	10.42	9.17	—										
Ghirbău	—	6.54	8.34	—	Teiuș	1.15	11.32	9.40	—										
Aghiriș	—	7.10	8.59	—	Crăciunel	1.44	12.03	—	—										
Stana	—	7.25	9.35	—	Blașu	2.00	12.24	10.12	—										
Huedin	—	7.49	10.16	—	Micăsasa	2.34	12.43	—	—										
Ciucia	11.33	8.11	11.04	—	Copsa mică	2.52	1.22	10.45	—										
Bucia	12.06	8.52	12.17	—	Mediaș	3.27	2.24	11.07	—										
Bratca	—	9.11	12.47	—	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—										
Rév	—	9.29	1.21	—	Sighișora	4.50	4.17	12.15	—										
Mező-Telegd	12.25	9.52	2.05	—	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—										
Fugyi-Vásárhely	1.11	10.27	3.08	—	Homorod	6.47	7.07	1.32	—										
Várad-Velinte	—	10.46	3.39	—	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—										
Oradea-mare	1.49	11.04	4.06	—	Apatia	8.09	8.46	2.24	—										
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	—	Feldiara	8.41	9.20	2.44	—										
Szolnok	3.14	1.47	11.05	—	Brașov	9.20	10.15	3.15	—										
Budapesta	5.10	4.40	2.37	—	Timiș	—	6.00	3.25	—										
Viena	7.30	7.44	6.40	—	Predeal	—	6.57	4.03	—										
	2.00	6.20	2.00	—	București	—	7.32	4.28	—										
				—				10.25	—										

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.